

Становище на Комитета на регионите относно „Програмата от Стокхолм: предизвикателства и възможности за една нова многогодишна програма за Пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС“

(2010/C 79/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява съгласие с политическите приоритети, залегнали в новата програма, и припомня, че в процеса на изграждане на Европа на гражданите участието на местните и регионалните власти е ключов елемент и придава по-голяма демократична легитимност на процеса;
- счита, че политиките, разработени в областта на правосъдието и вътрешните работи, следва да бъдат съгласувани и включени в другите политики на ЕС и подчертава необходимостта от по-добро координиране на въпросите от областта на правосъдието, сигурността и вътрешните работи с икономическата, социалната и външната политика на Европейския съюз с цел засилване на тяхната ефикасност и последователност;
- препотвърждава необходимостта от постигане на баланс между въпросите, свързани със сигурността и тези със защитата на основните права и свободи чрез разработване на адекватни инструменти в областта на свободата, сигурността и правосъдието;
- отбелязва, че Хартата на основните права на Европейския съюз признава права, приложими за всички хора, независимо от националността или административния статут на пребиваване в Европейския съюз и подчертава значението, което принципът на пребиваване има за местните и регионалните власти с цел гарантиране на сближаването и социалния мир;
- счита, че за борбата срещу престъпленията, нарушаващи сигурността на гражданите, като тероризма, организираната престъпност и по-специално трафика на хора, трафика на наркотици или сексуалната експлоатация на деца, превенцията е също толкова важна колкото и преследването. Припомня на Комисията ключовата роля, която играят местните и регионалните фактори в разработването на стратегии за превенция на престъпността;
- счита, че Комитетът на регионите би трябвало да бъде приобщен към всичко, което се отнася до пространството на свобода, сигурност и правосъдие и в този смисъл да участва пряко в изпълнението и изготвянето на Програмата от Стокхолм и в нейния план за действие, както и в разработването и прилагането на механизмите и инструментите за оценка, посочени в програмата, доколкото това попада в обхвата на неговите задачи.

Докладчик: Anna TERRÓN I CUSÍ (ES/ПЕС), секретар, отговарящ за Европейския съюз в автономното правителство на Каталуня

Отправни документи

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета - Пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите“

COM(2009) 262

„Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите - Правосъдие, свобода и сигурност в Европа от 2005 г. насам. Оценка на програмата от Хага и плана за действие“

COM(2009) 263

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи препоръки

1. приветства инициативата на Комисията за продължаване на усилията за установяване на истинско пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите и е на мнение, че е целесъобразно да се подчертае значението му в един все по-мобилен свят;

2. приема със задоволство инициативата на Комисията да бъде изготвена нова многогодишна програма на ЕС, в която да бъдат определени приоритетите за следващите пет години в областите, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Отбелязва обаче, че в съобщението на Комисията не се споменава какви промени ще внесе в тази област Договорът от Лисабон;

3. счита, че новата програма трябва да бъде достатъчно амбициозна, за да гарантира значителен напредък в тази област, но следва да бъде отделено повече внимание на оценката на инициативите, предложени през последните десет години, с цел подобряване на ефикасността и ефективно постигане на техните цели;

4. отново изразява безпокойството си от факта, че Комисията и този път не отдава достатъчно значение на ролята, която играят местните и регионалните власти в областта на свободата, сигурността и правосъдието;

5. припомня, че местните и регионалните власти имат специален интерес в областите, за които се отнася съобщението, тъй като те имат пряко въздействие върху ежедневието на гражданите, живеещи в Европейския съюз и върху самите функции на местните и регионалните власти;

6. повтаря, че в качеството си на политическа асамблея, която представлява местните и регионалните власти, Комитетът на регионите е един от органите, определени да служат на интересите на гражданите и да гарантират изпълнението на правата и задълженията, които произтичат от европейското гражданство;

7. счита, че Комитетът на регионите би трябвало да бъде приобщен към всичко, което се отнася до пространството на свобода, сигурност и правосъдие и в този смисъл да участва пряко в изпълнението и изготвянето на Програмата от Стокхолм и в нейния план за действие, както и в разработването и прилагането на механизмите и инструментите за оценка, посочени в програмата, доколкото това попада в обхвата на неговите задачи;

8. ангажира се да насърчава многостепенна система на защита на основните права и приветства факта, че напредъкът в областта на създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие поставя гражданите в основата на този проект;

9. препотвърждава необходимостта от постигане на баланс между въпросите, свързани със сигурността и тези със защитата на основните права и свободи чрез разработване на адекватни инструменти в областта на свободата, сигурността и правосъдието;

10. изразява съжаление, че постигнатият напредък е по-малък от очакваното и припомня на държавите-членки, че забавянето в създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие може да навреди на правата и свободите на европейските граждани;

11. споделя мнението на Комисията, че гарантирането на ефективното прилагане на законодателството е съществено за установяването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие и в този смисъл изразява загрижеността си във връзка с различията при транспонирането на директивите и приканва Комисията да предвиди нови мерки, за да гарантира, че духът и формата на правилата и политиките, приети на европейско равнище, присъстват в националните законодателства;

12. отбелязва, че свободното движение е ключов фактор на европейското гражданство и призовава Комисията да предприеме мерки за правилното транспониране на законодателството, свързано с този принцип;

13. припомня, че в качеството си на административни органи, намиращи се най-близо до гражданите, местните и регионалните власти могат да играят важна роля в инструментите и механизмите за оценка. Ето защо заявява желание, съгласно дадената препоръка от Консултативната група на високо равнище за бъдещето на европейската политика в областта на правосъдието, да бъде включен в изготвянето на правилата, така че да бъде отчетен в по-голяма степен практическият опит на местните и регионалните власти;

14. поради това предлага външното измерение на европейската вътрешна политика да бъде развито последователно в плана за действие на Програмата от Стокхолм, като би могло да се обърне внимание по-специално на общите интереси в областта на имиграцията и убежището, сътрудничеството по въпросите на охраната на границите и в областта на борбата срещу тероризма и престъпността, поставянето на географски акцент върху отделните теми, рамковите условия за обмен на информация, гаранциите за защита на основните права и правата на човека, прозрачността и свободния достъп до информация, защитата на данните, както и свързаните с нея правни гаранции за гражданите на ЕС и гражданите на трети страни;

15. счита, че политиките, разработени в областта на правосъдието и вътрешните работи, следва да бъдат съгласувани и включени в другите политики на ЕС и подчертава необходимостта от по-добро координиране на въпросите от областта на правосъдието, сигурността и вътрешните работи с икономическата, социалната и външната политика на Европейския съюз с цел засилване на тяхната ефикасност и последователност;

16. изразява съгласие с политическите приоритети, залегнали в новата програма, и припомня, че в процеса на изграждане на Европа на гражданите участието на местните и регионалните власти е ключов елемент и придава по-голяма демократична легитимност на процеса;

17. споделя безпокойството относно финансовото обезпечаване на политическите приоритети и подчертава необходимостта от гарантиране на участието на местните и регионалните власти в изготвянето на бюджетните инструменти за областите, в които те имат правомощия;

18. отбелязва, че проверката за спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност ще е възможна едва когато бъдат внесени подробните предложения и призовава в плана за действие, който ще бъде приет през декември 2009 г., да се осигури максимално спазване на тези принципи;

19. призовава за специално внимание, за да бъде гарантиран принципът на субсидиарност, тъй като държавите-членки може да го използват, за да си възстановят правомощия на национално равнище;

Относно Европа на правата

20. приветства волята на ЕС да се присъедини към Европейската конвенция за защита на правата на човека и припомня, че защитата на основните права трябва да бъде в основата на всички действия на Съюза и неговите държави-членки;

21. отбелязва, че Хартата на основните права на Европейския съюз признава права, приложими за всички хора, независимо от националността или административния статут на пребиваване в Европейския съюз и подчертава значението, което принципът на пребиваване има за местните и регионалните власти с цел гарантиране на сближаването и социалния мир;

22. призовава прилагането на директивата за свободното движение на хората да бъде ключов елемент за гарантиране на правото на европейските граждани и техните семейства да се придвижват и пребивават свободно в държавите-членки и припомня, че нито една държава-членка не е транспонирала напълно тази директива ⁽¹⁾;

23. отбелязва с безпокойство, че граждани на трети страни, които са членове на семейства на граждани на ЕС с право на дългосрочно пребиваване, са подложени на дискриминиращи ограничения, основани на националността или етническия им произход, при влизането и пребиваването им в ЕС и призовава да се следи по-специално да не бъдат допускани подобни дискриминационни практики;

24. подкрепя всяка инициатива, насочена към борба срещу дискриминацията, расизма, антисемитизма, ксенофобията и хомофобията, призовава за бързо приемане на предложението за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (СОМ 2008/426) и припомня главната роля, която могат да играят местните и регионалните власти в областта на превенцията и разкриването на ксенофобски и расистки прояви, както и ролята им за възпитание в демократичните принципи. Счита между другото, че 2010 г. — Европейска година на борба с бедността и социалното изключване — дава възможност за нов импулс за създаване и осъществяване на политики за борба с дискриминацията на уязвими социални групи;

25. споделя необходимостта от въвеждането на цялостен режим за защита на данните, основаващ се на основното право на личен живот и защита на личните данни и включващ инструменти, съответстващи на неговите цели, като се гарантира високо ниво на защита;

⁽¹⁾ Вж. Съобщението относно насоки за по-добро транспониране и прилагане на Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, СОМ(2009) 313/4.

26. отбелязва безпокойството си относно експоненциалния ръст на цифровата информация за гражданите вследствие от развитието на информационните и комуникационните технологии и припомня значението, което европейските граждани придават на защитата на данните и личния живот ⁽²⁾. Счита, че в Програмата от Стокхолм и последващия план за действие на Комисията би следвало да бъде отделено повече внимание на разработването на стратегически подход, основан на технологиите „privacy by design“ и „privacy aware“ ⁽³⁾;

27. изразява безпокойството си във връзка със слабото участие на гражданите на Съюза в европейските избори и признава, че и самият той като институция на ЕС не е направил достатъчно, като изразява съжаление, че Комисията не предлага наистина новаторски идеи за увеличаване на участието в демократичния живот на Съюза ⁽⁴⁾;

28. призовава Комисията да потърси повече начини за поощряване на нови форми на участие на основата на новите технологии и да изведе на преден план смисъла на електронното управление и инициативи като електронното участие, за да се активизира гражданското и политическото участие на гражданите ⁽⁵⁾;

29. счита, че е необходимо да се подсилат средствата за информация, позволяващи на европейските граждани да познаят по-добре правата си, по-специално в областта на дипломатическата и консулската защита в трети страни, в които тяхната държава няма представителство;

30. отбелязва необходимостта от подобряване на общата система за подготовка в областта на гражданската защита и подновява предложението, съдържащо се в окончателния доклад на Future Group за насърчаване на работата в мрежа за достъп до обучение и намиране на общи определения в областта на гражданската защита ⁽⁶⁾;

(2) Евробарометър „Data Protection in the European Union. Citizens' perceptions. Analytical Report“, февруари 2008 г.

(3) Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно „Пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите“. http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2009/09-07-10_Stockholm_programme_EN.pdf.

(4) Във връзка с това Комисията се призовава да проучи изследването „Participation in the European Project: how to mobilize citizens at local, regional, national, and European levels“, изготвено за Комитета на регионите от Института за европейски изследвания - VUB и Датския технологичен институт, което ще бъде представено в Gödölla на 16 октомври 2009 г.

(5) Отличен пример за това е дискусиата онлайн на тема „Здраве и безопасност на потребителите“, която ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ откри на 14 септември 2009 г.

(6) „Freedom, Security, Privacy – European Home Affairs in an open world“. Доклад на неформалната група на високо равнище относно бъдещето на европейската политика в областта на вътрешните работи (Future Group), юни 2008 г. <http://www.statewatch.org/news/2008/jul/eu-futures-jha-report.pdf>.

31. изразява съжаление, че когато става въпрос за механизми за засилване на гражданската защита не е подчертана в достатъчна степен ролята на местните и регионалните власти, които в случай на необходимост са ключови фактори за превенция и мобилизиране на средства и хора;

Относно Европа на правото и правосъдието

32. препотвърждава важността на създаването на европейско пространство на правосъдие и необходимостта от премахване на все още съществуващите пречки, за да се гарантира на европейските граждани пълноценно упражняване на правата им и ефикасността на инструментите на вътрешния пазар;

33. признава затрудненията, произтичащи от работата с 27 различни съдебни системи, но призовава за съгласувано и ефективно трансгранично сътрудничество в областта на правосъдието на основата на взаимното признаване и доверие, както и на спазването на принципа на субсидиарност; подчертава, че това следва да бъде придружено от минимално хармонизиране на наказателното производство и съответно от създаването на минимални стандарти в областта на гражданското процесуално право;

34. потвърждава, че достъпът до правосъдие е от съществено значение за осигуряване на Европа на правото и приветства основните предложения на Комисията, по-конкретно по отношение на електронното правосъдие, които трябва да бъдат приложени по начин, който да гарантира защитата на данните;

35. счита, че в рамките на съдебното сътрудничество е целесъобразно да се използва в максимална степен потенциалът на новите технологии;

36. счита, че следва да се подсилат механизмите за прилагане на инструментите на съдебното сътрудничество в областта на семейното право и по-специално относно правата на непълнолетните;

37. призовава за активизиране на усилията за гарантиране на правилно транспониране на европейското законодателство в областта на правосъдието, за да се избегне намаляване на ефикасността на правните инструменти;

38. споделя необходимостта от установяване на взаимното признаване на решенията за лишаване от права, по-специално забраните за упражняване на професии, свързани с малолетни, но призовава Комисията да следи за гарантиране на защитата на данните при обмена на информация и за предотвратяване на злоупотребите;

39. е на мнение, че обучението и знанията са ключов елемент за изграждането на Европа на правосъдието, която зачита многообразието и насърчава сътрудничеството и приканва Комисията да разработи програми за обмен на професионалисти от различни държави;

40. признава необходимостта от сближаване на националните законодателства в областта на гражданското право по изключително тежките престъпления с трансграничен характер, за да се улесни развитието на трансграничната дейност и да бъдат по-добре защитени правата на гражданите, което е една от целите на създаването на европейско пространство на правосъдие;

Относно Европа, която закриля

41. приветства усилията на Комисията за насочване на политиките на сигурност и правосъдие към зачитането на основните права на гражданите, но припомня необходимостта да се гарантират последователността и балансът между елементите на сигурността и защитата на правата и свободите при изготвянето на стратегия за вътрешна сигурност;

42. счита за реална необходимост създаването на обща култура на действащите лица в областта на сигурността и приветства инициативата за насърчаване на механизмите за обмен на опит и добри практики. Във връзка с това е изключително важно да се подчертае значението на превенцията като задължителна предварителна част от целия процес на борба с престъпността;

43. изразява съжаление, че се споменават само действащите лица на национално равнище, въпреки че създаването на обща култура на сигурност би трябвало да обхваща и специалистите, работещи за местните и регионалните власти;

44. препоръчва да се провери до каква степен кодифицирането на европейското полицейско право би могло да улесни трансграничното оперативно сътрудничество в рамките на Европейския съюз;

45. добавя, че без да се поставя под въпрос вътрешното разпределение на правомощията за всяка държава-членка, би било целесъобразно да се осигури въвеждането на механизми, които да позволяват на местните и регионалните власти, които участват в ефективното прилагане на общностното законодателство в областта на сигурността и полицейските дела, да разполагат с разумен и регламентиран достъп до механизмите на сътрудничество и информация, въведени от ЕС (7);

46. счита, че е необходимо да се засили използването и ефикасността на технологичните инструменти за гарантиране на сигурността и свободата на хората при упражняване на мобилността, но признава, че е разтревожен от бързото развитие на тези системи, за които липсва достатъчна оценка;

47. споделя необходимостта от обмисляне на архитектура на информационните системи с цел подобряване на ефикасността и ефективността им, минимизиране на разходите и извличане на максимална полза;

(7) Особено важно е да се осигури бърз и гарантиран достъп до базите данни, упоменати в Решение 2008/615/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. относно засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност.

48. припомня, че шо се отнася до научноизследователската и развойната дейност в областта на сигурността и евентуалното създаване на фонд за вътрешната сигурност е целесъобразно да се разчита на специалистите в структурите на местните и регионалните власти;

49. счита, че за борбата срещу престъпленията, нарушаващи сигурността на гражданите, като тероризма, организираната престъпност и по-специално трафика на хора, трафика на наркотици или сексуалната експлоатация на деца, превенцията е също толкова важна колкото и преследването. Припомня на Комисията ключовата роля, която играят местните и регионалните фактори в разработването на стратегии за превенция на престъпността;

50. подкрепя нарастването на ефикасността на полицейското и съдебното сътрудничество в ЕС и счита, че местните и регионалните власти следва да играят по-важна роля в борбата срещу трансграничната организирана престъпност, предвид все по-тясната връзка между престъпленията на местно равнище и организираната международна престъпност;

51. подчертава, че всеки напредък в борбата срещу престъпността трябва да се съпътства от равностойни усилия за гарантиране на правото на защита и въвеждането на общи минимални съдебни гаранции за обвиняемите по въпроси като презумпцията за невинност и предварителният арест;

52. подчертава значението на опазването на външните граници на ЕС за гарантиране на сигурността и свободата на движение в рамките на ЕС и одобрява позоваването на абсолютното спазване на правата на човека и достъпа до международна защита при разработването на европейската стратегия за интегрирано управление на границите, но отбелязва безпокойството си относно липсата на конкретика по този въпрос в съобщението и призовава напредъкът да се извършва с ясното съзнание, че Европа е пространство на свобода и права;

53. призовава Комисията, преди да пристъпи към въвеждането на нови инструменти, да установи механизми за независима оценка на оперативното сътрудничество между държавите членки (FRONTEX), както и съответно сътрудничество с трети страни, по-специално във връзка с посегателствата върху основните права на гражданите на ЕС и гражданите на трети страни;

54. припомня на държавите-членки, че контролът и наблюдението на морските граници не трябва да са за сметка на намаляване на основните задължения за спасяване по море;

55. счита, че съществуващите информационни системи (ШИС II и ВИС) трябва да бъдат изцяло разработени и оценени преди да бъдат въведени промени или създадени нови инструменти и отбелязва безпокойството си заради липсата на информация в съобщението относно механизмите за проверка и контрол на използването на биометричните данни в тези системи;

56. отбелязва загрижеността си във връзка със създаването на електронен регистър на влизанията и излизанията от територията на държавите-членки и относно възможността за разработване на европейска система за предварително разрешение за пътуване, които могат да застрашат основните права, по-конкретно в областта на защитата на личните данни;

57. отбелязва, че следва да се подкрепят стратегиите за сътрудничество с цел насърчаване на обмена на информация и активизиране на полицейското и митническото сътрудничество;

58. добавя, че всеки нов инструмент, който се предлага, като общата европейска шенгенска виза, трябва да бъде разработван ефективно и ефективно, като се държи сметка за защитата на данните и гаранциите, свързани с правото на личен живот;

59. подкрепя усилията за подобряване на сътрудничеството между Европол и Евроюст с цел постигане на напредък в дейностите по разследване на трансграничната организирана престъпност;

60. споделя загрижеността на Комисията относно някои заплахи и подчертава ролята, която биха могли да играят местните и регионалните власти при определянето и разкриването на тези престъпни практики;

61. приканва Комисията да изготви специални планове за действие за борба срещу трафика на хора и да включи тези мероприятия в отношенията си с трети страни;

62. споделя безпокойството си относно увеличаването на броя на престъпленията, свързани със сексуална експлоатация и детска порнография⁽⁸⁾ в интернет, и припомня, че наказанията трябва да се придружават от мерки за информиране и образование на гражданите в областта на тези престъпления;

63. припомня потенциалната роля на местните и регионалните власти в изготвянето на превантивни мерки за защита на достойнството и правата на малолетните, по-конкретно на беззащитните и непридружените малолетни⁽⁹⁾;

64. признава необходимостта от напредък в борбата срещу киберпрестъпността и икономическата престъпност и от подобряване на механизмите за координация и сътрудничество в тези области, където престъплението не винаги е извършено в страната, в която се разследва;

(8) Предвид интереса му към въпросите, свързани със сексуалната експлоатация и детската порнография, Комитетът на регионите ще се произнесе през следващите месеци относно Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. относно борбата срещу сексуалната експлоатация на децата и детската порнография.

(9) Вж становище относно сътрудничеството на местно и регионално равнище за закрила на децата и младежите от злоупотреби и изоставяне в Европейския съюз (CdR 225/1999 fin) и становище на Комитета на регионите относно „Към стратегия на ЕС за правата на детето“ (CdR 236/2006 fin).

65. припомня на Комисията ролята, която могат да играят местните и регионалните власти в борбата срещу корупцията и фалшифицирането и в разработването на стратегията на ЕС за борба срещу наркотиците;

66. счита, че терористичната заплаха е една от основните тревоги на европейските граждани и изразява съжаление, че в съобщението не се споменава ролята на местните и регионалните власти за намаляване на тази заплаха, по-специално що се отнася до борбата срещу силната радикализация;

67. изразява опасение от факта, че механизмите за превенция, упоменати в съобщението, биха могли да послужат за криминализиране на етнически или религиозни групи, вместо да въздействат върху дълбоките причини за терористичната дейност;

68. предлага да бъдат взети предвид политическите, социалните и икономическите фактори, които могат да имат връзка с нарастването на политическото насилие от страна на различни групи, преди да се фокусира вниманието върху националния, етнически или религиозния произход, което би могло да доведе до увеличаване на расизма и ксенофобията;

Европа — отговорна и солидарна в областта на имиграцията и предоставянето на убежище

69. препотвърждава, че Европейският съюз трябва да разполага с истинска европейска политика в областта на имиграцията, основана на принципите на солидарност, взаимно доверие и съвместна отговорност между държавите-членки и зачитаща напълно правата на човека, като запази съществуващото разпределение на правомощията и използва пълноценно правомощията си в тази област, в съответствие с принципа на субсидиарност;

70. припомня, че местните и регионалните власти са в авангарда на изпълнението на политиките в областта на имиграцията и предоставянето на убежище и са първите, които трябва да реагират на социалното и икономическото въздействие на миграционните потоци на тяхна територия;

71. призовава държавите-членки на ЕС да споделят отговорностите за приема и интегрирането на бежанците и да създадат механизъм за преразпределяне между държавите-членки;

72. приканва Комисията да осигури по-добра координация на различните съществуващи инструменти, за да бъдат установени линиите на действие в областта на имиграцията и предоставянето на убежище и припомня, че тези политики трябва да се основават на спазването на основните права и свободи;

73. приветства приоритетното отношение към глобалния подход в областта на имиграцията и споделя вниманието, отделено на насърчаването на равнопоставено и реално партньорство със страните на произход и транзитно преминаване с цел оперативно управление на миграционните потоци;

74. припомня, че ЕС следва да постигне по-голямо съответствие между потребностите на пазара на труда на държавите-членки и икономическата миграция и призовава за създаването на обща гъвкава система за прием, чрез която държавите-членки могат да определят броя на лицата, които не са граждани на ЕС и следва да бъдат приети;

75. споделя тревогата си от факта, че по-голямата солидарност може да бъде сведена до идеята за утилитарен и селективен прием на висококвалифицирани имигранти в зависимост от нуждите на европейските пазари на труда;

76. изразява съгласието си с изискването за по-голяма съгласуваност между имиграционната политика и външната политика на Съюза и счита, че сътрудничеството и диалога с трети страни са необходими както с цел да се води борба с незаконната миграция, така и да се съсредоточи вниманието върху законната миграция. Инвестирането в икономиката на тези трети страни е по-ефикасно средство за подпомагане на хора, които възнамеряват да мигрират по икономически причини; за изпълнението на тази задача е ключова ролята на местните и регионалните власти, особено на онези, които са най-близо или имат най-близки връзки с трети страни и които могат да послужат като платформи за сътрудничество между ЕС и тези страни;

77. счита, че местната дипломация би следвало да играе по-значима роля в разработването на плана за действие към програмата за пространство на свобода, сигурност и правосъдие, предвид това, че местните и регионалните власти могат да допринесат в значителна степен за подобряването на взаимоотношенията и условията на живот в градовете и регионите на произход и транзитно преминаване;

78. споделя необходимостта от съгласувано използване на инструментите на миграционната политика и призовава, преди да се пристъпи към сключване на нови споразумения, да се направи оценка на инициативи като партньорствата за мобилност и техните условия и последствия в страните на произход;

79. споделя загрижеността за по-добро управление на икономическата имиграция на равнището на Европейския съюз и приканва да се активизира разработването на стратегия — в духа на европейската платформа за диалог — която да включва местните, регионалните и националните фактори на общностно равнище и да зачита правото на държавите-членки да определят броя на гражданите на трети държави, които могат да бъдат приети с цел заетост и да им гарантира условия на достоен труд ⁽¹⁰⁾;

80. отбелязва с интерес инициативата за създаване на център за наблюдение, който да се занимава с анализ и изясняване на миграционните проблеми и подчертава, че трябва да се следи тази инициатива да не доведе до противоречия с други вече съществуващи инициативи. Необходимостта от рационализиране и оптимизиране на инструментите, съществуващи в тази област, става все по-належаща;

81. счита, че, въпреки очевидните предимства, предложението за кодекс на имиграцията следва да бъде анализирано внимателно, по-специално в очакване на приемането на директивата относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка и следва да се гарантира, че изготвянето на този кодекс няма да създаде объркване и да отслаби настоящия пакет от права и гаранции на гражданите на трети страни, пребиваващи в ЕС;

82. изразява благодарност към Комисията, която припомня ролята, която имат местните и регионалните власти в областта на интеграцията на имигрантите ⁽¹¹⁾ и признава необходимостта от започване на широко обсъждане относно интеграцията в Европа. В този контекст отново подчертава, че политиката на интеграция не трябва да бъде прикрито средство за контрол на имиграцията, от което да зависи по-конкретно събирането на семейства, а да бъде средство, насочено към социална, икономическа, културна и гражданска интеграция на имигрантите след тяхното установяване на територията на дадена държава-членка;

83. счита за абсолютно необходимо участието на местните и регионалните власти и на Комитета на регионите при определянето на годишните и многогодишните приоритети на Европейския фонд за интеграция. Смята също така, че следва да се гарантира, че държавите-членки ще управляват и разпределят правилно средствата от този фонд между местните и регионалните власти;

84. призова държавите-членки да включат местните и регионалните власти в следващата министерска конференция по въпросите на интеграцията, която ще се проведе по време на испанското председателство в началото на 2010 г. и да подобрят механизмите за сътрудничество с платформите като бъдещата Евро-средиземноморска асамблея на местните и регионалните власти по въпросите на имиграцията;

85. споделя мнението на Комисията, че незаконната работа и трафикът на хора са ключов фактор за съществуването на неправомерната имиграция в Европа и приканва държавите-членки да намерят общи стратегии за борба с тези проблеми;

86. признава, че загрижеността, породена от приемането на директивата относно връщането, налага да се обърне повече внимание при ефективното ѝ прилагане и настоява Комисията да следи внимателно прилагането на директивата относно връщането, която ще влезе в сила през декември 2010 г., да се извършва в съответствие с Хартата на основните права;

⁽¹⁰⁾ Вж. становище относно „Глобален подход към миграцията: разработване на европейска политика за имиграция на работна ръка и нейното значение за връзките с трети страни“ (CdR 296/2007 fin).

⁽¹¹⁾ Вж. заключенията от семинара на Комитета на регионите относно „Ролята на градовете и регионите в процеса на интеграция на имигрантите“ (Атина, 16 октомври 2008 г.) (CdR 323/2008 fin).

87. отбелязва, че не може да се говори за доброволно връщане, при положение че липсват механизми за диалог със страните на произход, които да гарантират, че връщането ще бъде трайно и няма да доведе до нов миграционен проект;

88. призовава да бъде обърнато повече внимание на непридружените малолетни имигранти — тема, която би трябвало да бъде включена като специална точка в плана за действие към Програмата от Стокхолм. Подчертава необходимостта от насърчаване на солидарността, отговорностите и разпределяне на съответното финансово бреме между органите на регионално, национално и европейско равнище по въпросите, свързани с непридружените малолетни и призовава Комисията да предложи по-строги мерки спрямо мрежите за трафик на хора, които използват малолетни;

89. призовава Комисията да следи за това механизмите на системите за убежище в държавите-членки да вървят в посока на създаване на обща европейска система за предоставяне на убежище, основана на Женевската конвенция и на други приложими международни инструменти, и предупреждава да не се подписват нови споразумения за реадмисия с държави, които не са подписали Женевската конвенция;

90. препоръчва, предвид изключително големите разлики в процента на одобряване на молбите за убежище между държавите-членки, да се преразгледа общата европейска система за убежище в посока отговорността за разглеждането на молбата за убежище да бъде на държавата, в която търсещият убежище е подал молбата си, като се гарантира солидарността между държавите-членки;

91. призовава Комисията да следи за гарантиране на добрата работа на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището и да отчете, че би било от полза да присъедини към своите дейности местните и регионалните власти, както и Комитета на регионите, когато местното и регионалното измерение на разглежданите теми го налага;

92. признава значението, което има за местните и регионалните власти интеграцията на бежанците или лицата, ползващи се от международна закрила и настоява местните и регионалните власти да могат да вземат участие във въвеждането на механизъм за повторно установяване;

93. призовава да се задълбочи анализът относно изпълнимостта на общото разглеждане на молбите за предоставяне на убежище и споделя мнението на Комисията във връзка с необходимостта от преразглеждане на дейността на Европейския фонд за бежанците, в който местните и регионалните власти би следвало да имат по-активно участие;

94. подчертава, че държавите-членки, в съответствие с принципа на субсидиарност, трябва да разчитат на местните и регионалните власти при изготвянето на политиките, свързани със създаването на европейско пространство на свобода, сигурност и правосъдие;

95. накрая призовава да се направи така, че планът за действие, произтичащ от Програмата от Стокхолм, да вдъхва доверие. Той би трябвало да се съпътства от по-голямо финансиране в областта на свободата, сигурността и правосъдието. Това ще наложи координация на вътрешните финансови инструменти с инструментите, предвидени за отношенията с трети държави.

Брюксел, 7 октомври 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE